

iøvrigt fremsat en Bemærkning af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som gjør, at jeg ikke kan see den allermindste Forlegenhed for den høitærede Minister i at faae den Hjælp, som han behøver af de af ham nævnte Folk. Det er os Alle bekendt, at naar det med god Grund er godtgjort ved Kjendsgjerninger, at en Mand bør have et personligt Tillæg, saa har Folkethinget ikke været villigt til at hde dette, og skulde der indtræffe det Tilfælde, at den høitærede Minister behøvede Hjælp af saadanne Folk, som ikke kunne faae et Tillæg efter den nye Lov, saa vilde han upaatvibelig ved Finantslovens Behandling kunne faae en saadan Godtgjørelse, som han maate finde passende.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at der i det foreliggende Tilfælde aldeles ikke er Tale om personligt Tillæg; jeg vilde aldeles ikke ansee mig berettiget til at anvende det her nævnte Belsb i et saadant Diemed; der er alene Tale om at anvende det til extraordinairt Arbeide. Jeg skal i saa Henseende tage det Exempel, der ligger mig nærmest. Det er jo det ærede Thing bekendt, at et Lovforslag om Forandring i Stempellovgivningen er under Arbeide, der er nedfat en Commission, der har udarbejdet et Forslag, og man haaber til næste Aar at kunne forelægge det for det høitærede Thing. Nu vilde det være mig hjært, om man, inden der toges Beslutning med Hensyn til dette Lovforslag, kunde faae en klar Oversigt over den samme Lovgivning i England, Frankrig, Preussens og maaſkee flere andre Lande, og derfor ønskede jeg en Berettigelse til at kunne sige til en Mand: „Vil Du tage det Land?“ og til en Anden: „Vil Du tage det Land?“ imod at der blev givet et passende Vederlag for dette Arbeide af den Sum, der er stillet til fri Raadighed; men naar jeg nu skulde være indskrænket i Valget af disse Personer — det behøver ikke at være Personer i det samme Ministerium, man maa undertiden vælge blandt forskjellige Ministeriers Personale — da vilde dette være mig en stor Hindring. Derſom Udvalgets Forslag vedtages, vilde jeg ikke kunne benytte nogen fast ansat Embedsmænd dertil, medmindre

jeg vilde gjøre Afkald paa at udrede Honorar til ham af de runde Summer; jeg vilde altsaa derved have en Opfordring til ikke at see at komme ud af det med disse runde Summer, men skulde absolut forlange en Extrabevilling. Der er ikke her Tale om Noget, der skulde høre under Besørgelsen af de ordinaire Forretninger; men her er Tale om noget Extraordinairt. Jeg har ligeledes tidligere tilladt mig at nævne Exempel paa et lignende Tilfælde som det, jeg nu nævnte. I det Departement, jeg navnlig før havde med at gjøre, havde vi et stort Arbeide, som maatte betragtes som liggende udenfor det sædvanlige, nemlig Fastsættelsen af Reguleringssummerne for Skolelærer-Embederne. Det havde været uhyre nemt uden videre at tage de Angivelser, der vare indkomne; men det ærede Thing har dog seet, at en omhyggelig Gjennemgaaelse deraf virkelig var ønskelig, og det vilde virkelig ved Fastsættelsen af Lønningsplanen for Skolelærerne have været i høieste Grad generende, om jeg ikke frit kunde have benyttet de nødvendige Kræfter imod et Vederlag. Dernæst maa det jo ogsaa bemærkes, at jeg ansaae mig for aldeles forpligtet til, hvis der bliver Spørgsmaal om, at Noget af denne Sum er anvendt til de fast ansatte Embedsmænd, da at gjøre Rede og Rigtighed for, hvorvidt og af hvilken Grund det er skeet. Iøvrigt skal jeg bemærke, at jeg vel ikke nærer nogen Angstelse for, at Rigsdagen i slige Tilfælde vilde negte den fornødne Sum; men det er altid ubehageligt, naar man ikke kan lade et saadant Arbeide foretage i Henhold til allerede givne Bevillinger, men skal gjøre det i Tillid til, at det Belsb, der er udredt dertil, vil blive godtgjort. Jeg vil altsaa med Hensyn til det, der nærmest foreligger, men som dog staaer som en mere løs Tanke, at stasse Forarbejder til Stempellovgivningen, ansee det for min Pligt at forsøge, om det, der skulde medgaae dertil, ikke kunde udredes af den Sum, der er bevilget, førend man kommer til Thinget og andrager om en Extrabevilling, men jeg kan ikke indsee, at det skulde være urigtigt at henvende sig til den Embedsmænd, som man antager bedst og forsvarligst vil kunne udføre dette Arbeide, ligegyldigt, om det er en fast ansat Em-